

ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Ἡ ἐπίσημη ἐναρξη τοῦ Συνεδρίου ἔγινε τὸ βράδυ τῆς 30 Μαΐου στὸ μεγάλο ἀμφιθέατρο τῆς Σορβόνης ποῦ κατεκλύζετο χῶρια ἀπὸ τὲς ἀντιπροσωπείες, ἀπὸ χιλιάδες θεατὲς καὶ τῶν δύο φύλων. Μέσα στὴ φῶρα αὐτὴ αἴθουσα ποῦ μοναδικὴ τῆς στολίδι φαντάζει ἡ ἀπαράμιλλη τοιχογραφία τοῦ Puvis de Chavanne οἱ ποικιλόχρωμες σημαίες τῶν Κρατῶν ποῦ ἀντιπροσωπεύονταν ἔδειξαν ἕνα τόνο γιορτῆς. Τὸ Διεθνὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο κἀθετα: στὴ μεγάλη ἐξέδρα καὶ πίσω του οἱ πρόεδροι τῶν ὀργανώσεων μελῶν μετὰ τὰ ἐθνικὰ τους σήματα. Στὴ πρώτη αὐτὴ πανηγυρικὴ συγκέντρωση τοῦ Συνεδρίου Προέδρευσε ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Λαμουρέ. Ἡ πόλη τοῦ Παρισιῦ ἀντιπροσωπεύονταν ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου. Εἶχαν δὲ κληθῆ καὶ παρευρέθησαν οἱ πρῶτοι ἐξ ὅλων τῶν Κρατῶν ποῦ ἀντιπροσωπεύθησαν στὸ Συνέδριον. Ἔτσι ἡ ἐπίσημη ἐμφανισὴ του ἦταν ἄρτια. Πολυπληθέστατη ἦταν καὶ ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ Γαλλικοῦ καὶ τοῦ Διεθνοῦς Τύπου.

Τὴν ἐναρξη τοῦ Συνεδρίου κήρυξε ὁ Ὑπουργὸς κ. Λαμουρέ μετὰ μιὰν ὠμορφη ἑμιλία ποῦ τέλειωσε μ' αὐτὰ τὰ λόγια: «Στὴ Γαλλία δυστυχῶς ὡς τώρα τὸ ἀναγνωρίζω καὶ τὸ διακηρύττω πὼς τὰ δικαιώματα τῶν γυναικῶν εἶναι ἀνεπαρκῆ. Μὰ ἡ πραγματοποίησι τῶν πόθων Σας, εἶναι κοινήτερα παρ' ὅτι ἐλπίζετε...». Τὰ λόγια αὐτὰ προκάλεσαν ἀληθινὸ ἐνθουσιασμὸ στὲς ἀντιπροσώπους καὶ τὸ κοινὸ πὼς τὰ χειροκρότησε διαδηλώνοντας ἔτσι τὰ φεμινιστικὰ τοῦ αἰσθημῆτα. Ἀφοῦ ἔπειτα ὁ νομαρχιακὸς σύμβουλος εἶπε πὼς εἶναι πρὸ 30 χρόνων φεμινιστὴς καὶ θεωρεῖ μεγάλη τὴ τιμὴ νὰ παρευρεθεῖ στὸ Συνέδριον, ἡ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Ἐνώσεως γιὰ τὴ γυναικεία ψῆφο κ. Μπρουνσβίχ ποῦ ἀιοῦραστα ἐργάστηκε γιὰ τὴν ὀργάνωσι τοῦ Συνεδρίου, ἐξέφρασε μετὰ λίγα λόγια τὴ χαρὰ τῆς γιὰ τὴ τιμὴ ποῦ γινε στὴ Γαλλικὴ πρωτεύουσα νὰ δεξιωθεῖ ἀντιπροσώπους ἀπ' ὅλα σχεδὸν τὰ Κράτη τῆς γῆς. Ἐπειτα πῆρε τὸ λόγο ἡ πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως γιὰ τὴ ψῆφο κυρία Μαργαρίτα Ἀσμπεῦ. Λεπτοκαμωμένη, γεμάτη ζωὴ καὶ ὄρασι μὲ τὴ χάρη ποῦ δίνει ἰδιαίτερα στὲς Ἀγγλίδες ἢ ἀφέλειά τους ἡ κ. Ἀσμπεῦ μὲν ἔμνιζεται καταχτὰ τὸ κοινόν. Ἡ φωνὴ τῆς ποῦ ἔχει τόνους θερμούς καὶ τὸ μείδιμα ποῦ ἀνθίζει συχνὰ στὰ χεῖλη τῆς, ἐνθουσιάζουν τὸ Παρισινόν κοινόν μὲτὰ μιὰ.

Οἱ φράσεις τῆς χτυπητὲς, χωρὶς στολίδια, χωρὶς λυρισμούς, λένε μόνο τὰ πράγματα. Μὰ εἶναι τόσο πειρὸ εὐγλωττα ὅσο περισσότερο καθαρὰ παρουσιάζονται. Μιὰ σύντομα γιὰ τίς προόδους ποῦ κανε ὁ φεμινισμὸς στὰ τελεταῖα χρόνια, γιὰ τίς ἐπιτυχίες τῶν γυναικῶν στὲς πολιτικὴ καὶ στὰ διάφορα στάδια, γιὰ τίς προσπάθειες τῆς φεμινιστικῆς κίνησε νὰ ρίξῃ τὰ ἐμπόδια ποῦ μείνουν σ. ὁ δρόμο τῆς γυναικείας, γιὰ τὴν ἀναδημιουργία τέλος ποῦ συντελεῖται: σ. ὁ γυναικεῖο κόσμος, σιγὰ μὰ σταθερὰ. Μιὰ ἔπειτα γιὰ τὰ ἰδεώδη ποῦ χεῖ μπροστὰ του ὁ φεμινισμὸς. Πραγματικὰ διεθνῆς ἀντιπρόσωπος μιὰ Γαλλικὴ, Ἀγγλικὴ, Γερμανικὴ ὥστε ὅλο τὸ κοινόν νὰ τὴν ἐνοη. Καὶ ἀντὶ νὰ γίνετὰ κουραστικὴ ἡ ἑμιλία τῆς ξαναζωντανεύει σὲ κάθε γλῶσσα μετὰ καινούργια φρεσκάδια.

Νὰ πὼς χαράζει τὸ ἔρῳμο τοῦ φεμινισμοῦ: «Ἡ ἰσότητα εἶναι τὸ ὄπλο μας, ἡ διεθνῆς κατανόησι τὸ θεμέλιο ἀπάνω στὸ ὁποῖο χτίζομε καὶ ἡ Εἰρήνη εἶναι ὁ σκοπὸς μας...» Καὶ συνεχίζοντας τὴν ἑμιλία τῆς γιὰ τὴν Εἰρήνη «Μάθαμε νὰ περιορίζομε τὴν ἀτομικὴ μας ἐλευθερία γιὰ τὸ καλὸ τῆς ὁλότητας. Τώρα πρέπει νὰ σνηθίσομε στὴν ἐπίπονη δουλειὰ ποῦ ἕνα σκοπὸ νὰ ἀναμονίσει τὴν ἐθνικὴ ὁράση μετὰ τὴν Εἰρήνη καὶ τίς ἀνάγκες ὅλων τοῦ κόσμου...» Καὶ ἡ ἐμλογία τῆς σιγὰ φεμινιστικὴ πίστη: «Εἴμαστε φεμινιστοίεσ γιὰτὶ πιστεύομε ὅτι ἡ ἀνθρωπότητα εἶναι ἰκανὴ νὰ καλλιτερέφει γιὰτὶ πιστεύομε πὼς ἡ ἐλευθερία, ἡ μόρφωση καὶ ἡ εὐδύνη ἀναπτύσσουν ὅτι καλλίτερο ὑπάρχει σὲ κάθε ἄτομο καὶ τῶν δύο φύλων. Γιὰτὸ ἐργαζόμεσ νὰ καταργήσομε τοὺς νόμους, τὰ ἔθιμα, τίς παλῆς προλήψεις ποῦ ἐμποδίζομε τὴν ἐλεύθερη ἀνάπτυξη τῆς γυναικείας. Εἶναι μιὰ προσπάθεια, διαρκῆς, κάθε στιγμῆς, κάθε ὥρας γιὰ μῆς ὅλες, γιὰτὶ οἱ προλήψεις εἶναι βαθειὰ ὀριζωμένες στὴ καθημερινὴ μας ζωὴ. Ὅμως ὅσο δὲν ἐκλείπουν δὲν μποροῦμε νὰ ξέρομε πόσο ψηλά μποοῖ νὰ φθάσει ἡ γυναικεία.» Καὶ τελειώνει ἐξαιρώντας τὴ σπουδαιότητα τῆς γυναικείας ἀλληλεγγύης ποῦ ἐκδηλώνετὰ τόσο φανερὰ μετὰ τὴ παρουσία τόσοσ πλήθους ἀντιπροσώπων καὶ ἀπὸ τίς χώρες ἀκόμα ἔπου οἱ γυναῖκες ἔχουν πετύχει πλήρη σχεδὸν νομικὴ ἰσότητὰ καὶ ἔμως νομίζου, καθήκο τους νὰ βοηθήσομε τίς γυναῖκες ποῦ ὑστεροῦν.

Ἀφοῦ μίλησαν καὶ μερικὲς ἄλλες ἀντιπρόσωποι ἔληξε ἡ πρώτη ἐπίσημη ἡμέρα τοῦ Συνεδρίου.